

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2515/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЋЋ из ..., чији је пуномоћник Миљко Четровић, адвокат из ..., против туженог Града Краљева, кога заступа Јавно правобранилаштво, ради фактичке експропријације, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2141/19 од 05.12.2019. године, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2141/19 од 05.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1379/18 од 28.11.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени Град Краљево носилац права јавне својине реалних .../... кп. .../... КО ... по култури њива друге класе, површине 0.12,91ха чији су досадашњи власници били тужиоци. Ставом другим изреке, обавезан је тужени Град Краљево као власник и корисник наведене кат. парц. да тужиоцима исплати новчане износе ближе описане у том делу изреке. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2141/19 од 05.12.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку

(„Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. Наведени Закон о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14) регулише одлучивање о ревизији против правноснажних одлука донетих у другом степену после 31.05.2014. године, када је овај закон ступио на снагу, само у погледу вредносног цензуса за дозвољеност ревизије, па како је у овом случају, правноснажна другостепена пресуда донета 05.12.2019. године, после ступања на снагу наведених новела ЗПП, то се дозвољеност ревизије у погледу вредносног цензуса цени према наведеној одредби из члана 23. став 3. тог закона, независно од времена покретања парничног поступка.

Тужба ради исплате накнаде поднета је 28.03.2011. године, а преиначена 17.11.2016. године. Вредност предмета спора за сваког од тужилаца који нису јединствени супарничари је испод 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе.

С обзиром да је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде испод цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић